Ч. 111. Субота 18 (31) мая 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львов в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Становище Чехів. — До ситуациї. — Намірений замах на царя. — Крїґер а мирові переговори. — З Франциї).

Найновійша доба парляментарного положеня назнаменована становищем ческого клюбу заявою голови др. Пацака. Староческа Politik пише в тій справі от що: „Що теперішні керманичі ческої полїтики бажають розслїджувати австро-угорску угоду лише із становища политичного і національного, на се они вже давно приготовили суспільність, видавши оклик: „рішучий бій відбуде ся не при буджеті, але при австро-угорскій угоді“. Однако молодоческий клюб ухвалив ще перед австро-угорскою угодою спиняти парляментарне полагоджене всїх иньших важнїйших правительственних предложень і зараз при законї про білетовий податок почати обструкцию: Правду сказавши, та постанова вийшла трохи несподївано, тим більше, що настрій молодоческого клюбу що-до значіня і трактованя білетового податку доси не був зовсім воєнний, а то іменно задля того, що з ухваленем сего податку звязане давно вже відкладане управильнене плат диюрністів, пенсий вдів по урядниках, а також і знесенє мит, чого особливо аґрарники рішучо домагали ся. Правительство зовсїм не таїть ся з тим, що вся робота наслїдком заповідженої обструкциї против більшого податку в найблизшій будучнинї буде знівечена, що на случай виконаня молодоческої ухвали можуть наступити політичні комплїкациї, яких наслїдки не видержують порівнаня з їх причинами. Можна би тут легко се пожертвувати, що при иншій нагоді дало би ся о много лекше осягнути. Ті арґументи подали молодоческі проводирі, які недавно зібрали ся були на довірочну нараду, до відомости також міністрови Резекови, запрошеному на сю нараду. Ми думаємо, що правительство радо в найкористнїйший спосіб успокоїть Молодочехів що-до їх сумнївів, „що їм не ясно, в якій мірі мають бути управильнені плати диюрністів і вдів по урядниках“, і правительство дасть певно поруку, що дохід з білетового податку дійстно в таких розмірах буде обернений на згадані цїли. Задля всїх тих причин думаємо, що між Молодочехами а правительством що-до білетового податку дійде до порозуміня“.

В пятницю т. є. нині розпочала палата послів знов свої засїданя. На дневнім порядку стоять такі справи: Друге читанє прелїмінаря і фінансового закона за р. 1902, вибір по однім членї до депутациї квотової і до комісий: фінансової, буджетової, зелїзничої і до комісиї спецiяльної для проєкту закона о уживаню інжинєрского титулу.

В Царскім селї перед самою царскою палатою відкрито — як доносять берлиньскі часописи — приготовлений динамітний замах на царя Николая. Именно арештовано там молоду дївчину, при котрій найшла полїция велику скількість вибухових материй. Палата мала бути висаджена у воздух. Рівночасно увязнила полїция двох підозрілих людий, котрі крутили ся коло палати. При них найдено набиті револьвери і ріжні письма. Всї арештовані відмавляють всяких зізнань. Власти держать цїлу справу в тайнї. — Як здаєть ся вісти ті з огляду на жерело з яких походять будуть або неправдиві або сильно пересаджені.

З Амстердаму доносять, що в окруженю президента Крїґера поліпшили ся тепер вигляди на мир, бо як пишуть анґлїйскі часописи, завдяки личному починови короля будуть признані Бурам в справі амнестиї і самоуправи такі уступки, що нема вже важнїйших спірних точок. Дожидають кождої хвилї дозволу анґлїйского правительства на свобідне телеґрафічне порозуміне Крїґера з бурскими вождами. Король має домагати ся рішучо як найскоршого заключеня мира і вже кілька разів висказав то своє бажанє перед анґлїйскими міністрами.

Президент францускої републики Любе повернув вже до Парижа, отже вже в найблизших днях прояснить ся загадка наслїдства по теперішнім кабінетї Вальдек-Русса. Мнимий наслїдник і спадкоємець Буржоа не хоче приймити на себе задачі утвореня кабінету і волить бути президентом палати. Социялїсти заявляють, що не хотять бути в мінїстерстві. Дельканє, мінїстер справ заграничних не може бути президентом, бо всї члени теперішного кабінету рішили не приймати наслїдства по Вальдек-Руссї. Проґрама нового правительства заключає ся в чотирох точках: реформа і безвзглядне переведенє закона о релїґійних стоваришенях; заведенє державного монополю научуваня; проґресивний особисто-доходовий податок; зміни в урядах і армії в дусї републиканьскім.

ЗАГАДКА.

(З норвежского. — Бернштєрна Бєрнзона).

(Конець).

Скрив ся в корчах, щоби діти не бачили єго. Лякав ся їх більше, ніж кого небудь в житю. Вернув до лїса, оминав пильно дороги і стежки. Куди тепер звернути ся? Чи до свого дому, що набув і уладив для неї, чи дальше? Се було байдужним для него, бо всюди мисли о ній поженуть за ним. Про мерців кажуть, що їх зіницї доховують послїдний образ яких бачили. Хто прибудить ся в злім дїлї, заховає єго в души. Перед очима все єму Аста стояла, лише не та, котру бачив перед хвилею, як кинула ся зі скали в море, але яко мале невинне дївча, яко — Аґнес. Память на невисказану любов Асти до тої дитини змінила потайки образи, що пересувають ся скрізь єго душу; яко рішаючий мотив в єго сумнївах що до вини Асти, тепер виступила різька подоба. Носила і Аста під своїм серцем таку дитинку? Недавно роздумовав над тим — се також доказ невинности, єї дивне, пристрастне привязанє до малої Аґнес. Ненастанні зміни в розположеню Асти, неспокій, що переходив часто в пересаду, на переміну, то відпихав то притягав єго, коли ще жила; тепер по сумній єго кінчинї всї споминн мов-то схристалїзовали ся в поставі малої мовчачої ся дитини.

Куди небудь єго думка гнала ся в жаждї за сьвітлом всюди стрічала ту дитину; всї дороги дослїду зачиняли ся перед ним: яку небудь подію спільного житя розмірковував, почавши від ночи в котрій корабель потонув до того поранку на скалї, все пригадував собі погідне личко дотинки, а се так мучило єго на тїлї і души, що по упливі кількох днів він міг хиба з трудом приймати крихіточку страви а згодом у него не було на стільки сили, щоби підняти ся з постелї.

Всї помітили, що з ним недобре. Хто носить ся з нерозвязаною загадкою, той набирає необавки так чудного вигляду, що сам стає загадкою для других. Уже тогдї, скоро лише прийшов сюди, єго зір вчинив ся непривітний, єго урода і обоїх незвістна минувшість стали предметом сплетнїв, а коли Аста пропала нагло, займили ся Борольфом до того ступіня, що радо вірили навіть найнеімовірнїйшим казкам. Нїхто не умів сказати нїчо певного, бо тої недїлї коли Аста утопила ся, не було близько нї живого духа, а филї не принесли до берега єї трупа на сьвідоцтво нещасливої погибели. Тож ще за житя Борольфа, цїла вязанка ріжнородних казок склала ся про него. Погано виглядав той чоловік, погано виглядав лежачи у лїжку, лице продовжало ся і запало а руда борода і також щитинясте волосє скривали єго ще дужче. А що він не міг умерти, а о житю також бесїди не було, тому голосили, що Господь і чорт борють ся о него, були і такі що бачили як чорт цїлий з полумию ішов до вікна комнати, щоби єго викликати. Видїли також чорта в видї чорного пса; кружляв до окола дому і шукав поживи. Челядь Борольфа мужщини і женьщини розбігли ся на всї сторони сьвіта, они так само розносили ті самі байки. Нїхто не міг наблизити ся до несамовитого дому. Колиб не кількох мужиків, що звязав собі їх давнїйше прислугою, мусів би ся обходити без всякої помочи. Стара баба що доглядала єго, не могла оперти ся великому страхови, і щоби вигнати чорта, спалила околїд соломи під лїжком Борольфа.

Однак мимо того що хорий мало не погорів то чорт не злякав ся. Нещасливий чоловік терпів страшно. Вкінци баба здогадала ся, що Борольф не може умерти бо дожидає когось живого. Запитала, чи не візвати пастора. Кивнув головою на знак переченя. І нема нїкого на сьвітї, кого би бажав побачити. На се не відповів нїчого.

Другої днини лежав Борольф в тім самім станї і вимовив виразно імя Аґнес. Се не була відповідь на вчерашнє запитанє баби, милосердна баба приймила се за відповідь, встала і пішла до чоловіка просити єго, щоби чим скорше поїхав по Аґнес до пастора. На попівстві думали, що слуга не порозуміла хорого і що він бажає пастора; однак мужик впевнював що не пастора а Аґнес. Дївчина слухала бесїди і дрожала зі страху. Їй не було дивно, що він хоче єї бачити. Волю конаючого

Новинки.

Львів дня 30-го мая 1902.

— **Торжество Божого Тіла** після лат. обряду відбуло ся вчера при прегарній погоді дуже величаво. Богослужене в катедрі відправив архієпископ преосвь. Більчевский в сослуженю крилошан. В походї взяли участь: Є. Е. п. Намістник гр. Лев Пінїньский, маршалок краєвий гр. Потоцкий і майже всї достойники державні і автономічні. Почетну асисту творили компанїї полків 15, 30, 80 і 95 та оборони краєвої. В торжестві взяли участь тисячі публики.

— **Видїл краєвий** зізволив репрезентациї повітовій в Турцї затягнути позичку в сумі 40.000 кор. на будову шпиталя повітового.

— **Нова ґімназия реальна.** В Кракові завязав ся комітет батьків і опікунів молодїжи шкільної, котрий починив стараня о заложене в Кракові перших трех кляс реальної ґімназиї нового типу, з обовязковою наукою латини, а без обовязкової науки грецкого язика. Рівночасно буде також комітет старати ся о признане абітурієнтам такої ґімназиї права ходити на всї висші заведеня наукові в характері слухачів звичайних.

— **Нове заведенє наукове.** Начальство збору жидівского у Львові внесло через Видїл краєвий петицию до Сойму о утворенє осібного заведеня для образованя учителів релїґії мойсеевого віроісповіданя.

— **Руска реміснича молодїж в Дрогобичи** устроює в четвер дня 5-го червня 1902 в сали ґімнастичній в Дрогобичи аматорске представлене „Мужики аристократи", драмат в 2-ох актах, на котре Вп. публику, так місцеву як і замісцеву має честь запросити. Представлене відбуде ся під проводом О. Володимира Стеха ч. с. и. п. Цїна місць: Крісло 50 кр. Партер 35 кр. Початок о год. 8 вечером. Дохід призначений на добродїйні цїли.

— **Причина холодної весни.** Один з кореспондентів льондоньского дневника „Daily Graphic" подає, що сегорічна весна пригадує дуже весну в 1879 році і що як тоди, так тепер причиною зимна суть підбігунові леди, котрі в великій скількости сплили зпід бігуна в напрямі полудневім і майже відтяли Ісляндию від прочого сьвіта. В році 1879 величезні ті криги ледові розбили ся допера під конець лїта, длятого лїто в Анґлії в тім році було дуже зимне, а жнива нужденні. Хто знає, чи й в сїм році не повторить ся те саме.

— **Гради.** З Рави рускої доносять, що в послїдних двох тиждннях падав шість разів град і наробив в засївах много шкоди. Єсли засїви еще не поправлять ся, то нарід тамошний чекає велика нужда.

— **Смерть через затроєнє крови.** В шпитали в Яслї помер віїт з Клеця Іван Самборский в наслїдок затроєня крови, котре наступило по поставленю єму на руцї пявок. В справі сїй ведуть ся карні доходженя против цирулика, котрий мусїв дати Самборскому пївок правдоподібно вже ставлених, а затім нечистих.

— **Фальшованє горївок.** Проф. Бондзиньский замістив в „Przeglad-ї hygieniczn-ім" розвідку о горївках, які продають по шинках і коршмах в Галичинї. Лїкарі повітові брали по ріжних коршмах і шинках прібки продаваних народови горївок і тим способом дістав др. Бондзиньский 200 пробок, котрі піддав аналїзї. Аналїза та виказала передовсїм, що скількість алькоголю в тих горївках обертала ся межи 28% а 89½%, помимо загальної гадки, що горївка продавана в Галичинї не має нїколи більше понад 40 до 45% алькоголю. Майже половина тих пробок мала більше нїж 50% алькоголю. Отож горївка така переходячи через провід кормовий відділяває на єго болону слизеву дуже шкідливо, бо перегризає єї і палить. Алькоголь нищить ту болону слизеву, а спливаючи по нїй, робить — по словам проф. Бондзиньского — таке спустошене, як коли-б шкадрона кавалерії переїхала через лан збіжа. — Проф. Бондзиньский доходив також, чи в пробках тих нема т. зв. фузлю, т. є. того труючого тїла хемічного, котре побіч алькоголю є найстрашнїйшим труючим чинником, знаходячим ся в горївцї. Отже доходженя его виказали, що горївки, продавані в Галичинї, мають 1½ і більше процент того фузлю. В склад того фузлю входить алькоголь амельовий; є се так сильна отруя, що досить вилляти кілька єго капель на підлогу великої комнати, а всї люди дістануть великого болю голови. Отсїй то отруї, яка знаходить ся в горївках, приписують лїкарі тоті сильні болї голови, на які нераз люди по перепитю ся занепадають. Проф. Бондзиньский аналїзував також надіслані єму прібки руму, араку, ріжних лїкерів, коняку, вишняку, сливовиці і т. п., продаваних по шинках в Галичинї, і показало ся, що в всїх тих горївках знаходив ся олїєнь гірких мїгдалів, котрий, як всїм відомо, є сильною отруєю.

— **Пильнуйте дїтий!** З маґістрату міста Черновець надійшла до краківської полїциї телеграма, жадаюча арештованя супругів Шулема і Дори Штайнерів за упроваджене малолїтної Рухлї Мінц.

— **Концерт.** В суботу 31 с. м. о 5 годинї по полудни в салї „Народного Дому" відбуде ся концерт в честь памяти Тараса Шевченка, устроєний ученицями Рускої школи видїлової ім. Т. Шевченка у Львові, з слїдуючою проґрамою: 1. Вступне слово. 2. Матюк-Кишакевич: До рускої піснї, хор. 3. Т. Шевченко: І виріс я на чужинї, деклямация. 4. Брамс: Угорскі танцї — фортепян на 4 руки. 5. Шевченко: Розрита могила, деклямация. 6. Реве та стогне Днїпр широкий, Журба, хор. 7. Витвицкий: Друга шумка українська, фортепян. 8. Т. Шевченко: На спомин Козачковскому, деклямация. 9. Нїжиньский: Закувала та сива зазуля, хор.

— **З Дрогобиччини** пишуть: В нашій охрестности осїнні засїви не дописали, а ярих знов у нас мало. Пшениця предегавляє ся не згірше, але не много обсїяно. З ярими засївами взагалї ми опізнили ся. Можна було вправдї сїяти в марті хоч студеним, та сухім, однак наш нарід держить ся свого календаря, хоть і хибного, та до 15 с. м. не обсїяв вівса, не засадив картофель. Рогата худоба і конї наслїдком гнилої пашї з минулого року, знидїли, а много і вигинуло. Сїно і солома страшно подорожіли. Пчоли вигинули так, що щасливий, у кого зістало хоть 2% їх.

— **Рабунок.** В середу арештовано візника Стаха Крамаря за то, що з якимсь другим своїм товаришем напав при ул. Лелевеля ся слугу Аделю Ґлязер. Напастники побили єї тяжко і видерли хустку, в котрій було 3 корони. Арештований оправдував ся, що ударив Ґлязерівну лише раз, а то за то, що она посуджувала єго любовницю о крадїж, до рабунку однак не признав ся.

— **Крадїж військової каси.** Сьмілої крадежи доконано вчера вечером межи 7 а 8 годиною. З замкненого помешканя Вацлава Дїтерта, капітана 15 полку піхоти при улици Піярів у Львові, винесли злодїї зелїзну касу замкнену, в котрій було 1026 К 36 с. в книжочках щадничих і готівцї, золотий перстень з брилянтом вартости 160 кор. та ріжні документи і квити офіцерского фонду щадничого. Злодїї винесли касу і овинули в капу, котру зняли зі стола в помешканю капітана.

треба сповнити, а Аґнес най зашле щиру молитву до Бога, і нїчого не стане ся.

Повірила і позволила убратись. Вечір був студений, погідний, лїсом гнав ся дивний шум і проймав дївча страхом.

Сидїла на возї тихо, втягнула рученята у рукави і молила ся. Нїгде не побачила нї нечистого нї морского хороводу, виділа лише на небі звізди і сьвітло в домі що стояв на противнім горбку.

Там в тім домі, все було так страшне потайне. Стара вихопила ся зняла Аґнес, роздягнула дївчину і веліла їй огріти ся при печи. Додавала відваги, упоминала щоби не бояла ся, щоби приступила з потіхою до недужого і відговорила над ним „Отче наш". Коли Аґнес огріла ся стара уняла єї за руку і попровадила до кімнати Борольфа. Він лежав неподвижно, тільки звернув очи до входячих; він не видавав ся малій Аґнес мерзеним і она не учула страху на вид єго.

Прощаєш менї? спитав ледви замітним голосом.

Зрозуміла, що треба сказати: „так". Усьміх завитав на лици запалім, хорий пробував навіть піднести ся однак безсильно упав. Аґнес стала в тій хвили говорити. „Отче наш". Рухом руки дав єї пізнати щоби залишила. Він вказав на свою груди. Аґнес ідучи за тим знаком згорнула обі рученята єму на грудях, а він притулив їх своєю худощавою і як лїд зимною рукою. А що він мовчав, розпочала на ново „Отче наш". Хотїла вже втрете вертати до початку молитви, коли стара баба оглянувши на недужого сказала:

— Моя дитинко, тепер уже можеш перестати: він вже вільний від всїх терпінь.

ІДІОТКА.

(З француского. — Ґі де Мопасана).

Слухайте, — сказав пан Матвій д'Андолєн, — бекаси нагадують менї дуже сумну воєнну пригоду.

Ви знаєте мою посілість на Кормейскім предмістю. Я там мешкав в часї приходу Прусаків.

Моєю сусїдкою була одна ідіотка, що зійшла з ума в наслїдок ріжних нещасть.

Давно, ще в 25-ім році житя утратила она нараз в однім місяци батька, мужа і новонароджену дитину.

Коли смерть загостить раз у хату, вертає туди в одно, мов би пізнавала двері.

Бідна молода женщина, прибита горем, поклалась до ліжка і маячила в горячцї через шість недїль. По тім напраснім пересиленю настало у неї якесь спокійне ослабленє, она лежала нерухомо, мало що їла, лише завертала очима. За кождим разом, коли хотїли єї піднести, кричала, наче-б єї били. Она могла все лежати, а підводили єї лиш тогдї, як треба було єї перебрати або перестелити.

Стара служниця лишилась при нїй, щоби подати їй від часу до часу напитись або зжувати кусочок зимного мяса. Що дїяло ся в тій души повний розпуки? Не знати. Она вже й не говорила. Чи думала о небіжчиках? Чи лише сумно маячила про се без ясних споминів? Або може розбиті гадки єї лишились ненарушені, мов стояча вода?

Пятнацять лїт лежала мовчалива і неначе мертва.

Вибухла війна, а в перших днях грудня Прусаки ввали до Кормею.

Пригадую собі се, мов би дїялось учера. Від тріскучого морозу аж камінє пукало, а я, обезсилений подагрою, розпер ся в фотели та чув тяжкий і ритмічний відгомін їх кроків. З мого вікна бачив я, як они переходили.

Дефілювали бев упину, всї як один, наче фіґурки на нитцї. Опісля начальники порозміщали своїх людий по домах. Я їх мав сїмнайцять. Сусїдка-ідіотка дістала дванацять з старшиною, старим ветераном — недолюдком і диваком.

Перші днї проминули супокійно. Офіцирови сказали на боцї, що панї хора. Єму було се якось байдуже. Але невдовзї яла єго гнївати ся женщина, котрої нїколи не бачив. Розпитував про єї хоробу. Єму відповіли, що вже тому пятнацять лїт, як лягла в наслїдок напрасного зворушення. Він певно тому не вірив, а думав, що ся нещасна-ідіотка не встає з ліжка лише з завзятя, щоби Прусаків не бачити, з ними не говорити, навіть не зіткнути ся.

Зажадав, щоб она єго приняла. Пустили єго до сьвітлицї. Він відозвав ся ломаною французчиною до ідіотки жорстоко:

— Я би вас просив, добродійко, піднесіть ся і встаньте з ліжка, щоби вас можна було видїти!

Она звернула на него остовпілі, безмисльні очи, та й не відповіла нїчого.

Тогдї він дальше:

— Я не стерплю таких фохів! Коли не піднесетесь добровільно, то я знайду на вас спосіб, що будете могли перейти ся самі....

Она анї не ворухнулась, усе лежала нерухомо, мов би єго зовсїм і не бачила.

— **Мила жінка.** Дня 21 і 22 с. м. відбула ся перед трибуналом судів присяглих в Сяноці розправа о злочин поповнений ще перед роком. Один селянин з околиць Сянока мав невірну жінку, котра зраджувала его з сусідом. Одного дня пішли всі троє до коршми, де пили довго. Вернувши домів чоловік під впливом трунків від разу заснув, а тогди жінка при помочи любаса удусила его, заткавши ему шматами уста і ніс. На другий день пішла жінка враз з любасом до свого стрия і оповіла ему, що чоловік підпивши собі в ночи умер. Ніхто не звертав на сей випадок уваги і злочинці, котрі зараз потім побрали ся, були би уйшли безкарно, еслиби не се, що любаса єї арештовано за якийсь проступок а він в вязниці оповів о всім злодієви, що разом з ним сидів. Сей зрадив его і доніс о тім начальникови суду. Переведено сейчас слідство і винних арештовано. По переведеній розправі суд засудив жінку на 15 літ тяжкої вязниці, а єї любаса на смерть через повішене. Стрий єї, котрий як показало ся знав о всім, дістав 13 літ.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: Всхідно північно-західний австрийский звязок зелізничий. З днем 1 червня 1902 увійде в житє додаток І. до 2 зшитки части ІІ. тарифи з дня 1 січня 1901.

Австро-угорско-баварский звязок зелізничий. — З днем 1 червня 1902 увійде в житє нова тарифа часть IV. зшитка 4 містяча в собі ціни единичні для перевозу дерева з Галичини і Буковини до Баварії.

Північно-німецкий галицкий полудневo-західно-російский рух граничний. З днем 1 червня 1902 увійде в житє додаток ІІІ. до 2 зшитки ІІ. части тарифи.

Всхідно - північно - західний австрийский звязок зелізничий. З днем 1 червня 1902 увійде в житє додаток І. до 6 зшитки, ІІ. части тарифи з дня 1 січня 1902.

Всхідно - північно - західний - австрийский звязок зелізничий. — З днем 1 червня 1902 увійде в житє додаток І. до 2 зшитки ІІ. части тарифи з дня 1 січня 1901.

Курс львівский.

Дня 28-ого мая 1902.	пла-тять	жа-дають
І. Акциї за штуку.	К. с.	К. с.
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	545 —	550·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	380·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	566·—	570·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
ІІ. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	95 80	96·50
Банку гіпот. 5% преміов. . . .	109·70	—·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%	100·—	—·—
$4^1/_2$% листи застав. Банку краев.	101·—	101·70
4% листи застав. Банку краев. .	97·—	97·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	95·80	96·50
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.	95·80	96·50
„ „ 4% льос. в 56 літ.	96·30	97·—
ІІІ. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·50	—·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·30	103·—
„ „ „ „ $4^1/_2$ %	100·70	—·—
Зеліз. льокаль.. 4% по 200 кор.	97·20	97·90
Позичка краев. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·20	97·90
„ „ м. Львова 4% по 200К.	94·—	94·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	73·—	78·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	56·75	57·75
Угорск. черв. хреста	29·—	30.—
Іг. черв. хрес. 25 фр.	27·50	30.50
Архік. Рудольфа 20К.	80·—	84.—
Базиліка 10 К	19·10	20.10
Joszif 4 К.	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·22	11·34
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·10	117·80
Доляр америк.	4·80	5·—

ТЕЛЕҐРАМИ.

Петербург 30 мая. З Константинополя доносять до „Нов. Времен-и“ о вибуху грізної ворохобнї в Ємені. Можлива річ, що Арабія відерве ся від Туреччини.

Льондон 30 мая. Вчера вечером скликано нагле на нині рано кабінетну раду. Участь в ній возьме також Чемберлен, хоч єсть хорий на гостець.

Льондон 30 мая. В палаті послів заявив льорд Бальфур, що імовірно в понеділок буде міг предложити палаті вислїди мирових переговорів в полудневій Африцї.

Париж 30 мая. Загальна сума складок на жертви вулькана на Мартиніцї виносить доси півтора міліона франків.

Почдам 30 мая. Шах перский прибув сюди вчера вечером. На двірци повитав шаха цїсар Вільгельм і князї.

Надіслане.

— Куплю МАЛУ РЕАЛЬНІСТЬ, добру хату з огородом і садом, лишень в краснім, сухім і здоровім положеню, близько ріки, лїса і зелізниці в полудневo-всхідній Галичині. Зголошеня під М. К. Д. у Львові poste restante.

Він пінив ся зі злости, уважаючи спокійне се мовчане за знак найбільшої погорди.

Вкінци додав:

— Як ви не встанете завтра...

Потім вийшов.

Другого дня стара служниця залякана, хотіла свою паню убрати, але ідіотка верещала і не давалась. Офіцир прийшов досить рано. Служниця на колінах стала благати....

— Она не дає сь, пане! она хоче! Даруйте їй, она така нещаслива!...

Заклопотаний жовнір, хоч як гнївний, не важив ся приказати своїм людям стягнути єї з ліжка. Але нагло зареготав ся і видав розказ по німецки.

Незабаром вийшов відділ войска, несучи матерац мов з раненим. На сїй постели, котрої ніколи не виносили, лежала ідіотка усе мовчалива, спокійна, байдужна не все, як довго єї не рушали. Оден чоловік ніс по-заду клунок жіночого одїня.

Офіцир затер руки і сказав:

— Ми вам порадимо, коли ви не хочете одітись і пійти трохи на прохід.

Похід прямував до лїса имовійского.

В дві години опісля жовніри вернули самі. Ідіотки більше ніхто не бачив. Що стало ся з нею? Де єї занесли? Ніхто про те не знав.

Снїг падав день і ніч та вкривав отулені замерзлим мохом рівнини і лїси. Вовки вили аж під нашими воротами.

Пропаща женщина часто приходила менї на гадку. Я й удавав ся до пруских властий о пояснене сеї справи. Мало-що, а були би мене розстріляли.

Наспіла весна. Стан облоги тягнув ся дальше. Дім моєї сусідки замкнули, а хідники поростали густою травою.

Стара служниця умерла в зимі. Ніхто не займав ся більше сею пригодою.... я один лише думав о ній безнастанно.

Що вдіяти з тою женщиною? Чи може она утікла лісом! Чи приняли єї в якім місци, або берегли в шпиталю, та через те й не можна було о ній дістати звістки? Сумнївам моїм не було полекші, а час поволи утихомирив неспокій мого серця.

Колиж настала осінь і бекаси гуртом перелїтали, а подаґра мене трохи попустила, потягнув я аж у ліс. Вбив уже чотири чи пять птахів, коли новий застрілений впав у яму повну галузя. Менї треба було зійти та піднести свою добичу. Там знайшов я і біля мертвої голови. Гадка о ідіотці шибнула менї по голові, мов блискавка по небі. Певно й богато других умерло в тих лїсах в тім злочаснім році... Не знаю чому, але я був певний, певний — кажу вам, — що се була голова нещасної ідіотки.

Тепер я зрозумів, угадав усе. Они єї полишили на матераці в тім холоднім та опущенім лїсї, а она вірна своїй idée-fixe, лишилась, щоб умерти під грубим та легким пухом снїгу, не рухаючи вже ані руками ані ногами.

Опісля пожерли єї вовки.

А птахи поробили собі гнїзда з вовни, витягненої з єї постелї.

Я похоронив ті нещасні кости. Тогди побажав я горячо, щоб наші сини ніколи війни не бачили.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ІНСЕРАТИ.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греции, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р

Цїнники.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатне.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтогр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтературским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).